

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3T/45/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6115010558
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Barbora Sopková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6115010558.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica na hlavnom pojednávaní dňa 23. 09. 2019 konajúc samosudcom JUDr. Barborou Sopkovou v trestnej veci obžalovaného V. M., nar. XX. XX. XXXX v A. A., ako ušlého, takto

r o z h o d o l :

V. M., nar. XX. XX. XXXX v A. A., trvale bydliskom N.. Š.. Ž. X/XX, W.

je v i n n ý, ž e

dňa 23. decembra 2014 asi o 04.43 h na ul. V. B., W., okres Banská Bystrica, pred bránou rodinného domu č. XX/X pred viacerými tam prítomnými osobami slovné zaútočil na V. A., ktorému povedal „Cigáň si nezaslúži žiť v strede dediny, nemáte tu čo robiť“, následne sa rozbehol smerom ku bráne, ktorú rukami držal V. A., aby mu zabránil vstupu na pozemok, obvinený vo výskoku kopol pravou nohou do bránových dverí, ktoré v tom čase držal V. A., pričom mu zasiahol pravú ruku v oblasti prstov, čím mu spôsobil zlomeniu hlavičky piatej záprstnej kosti pravej ruky bez posunu úlomkov s dobou liečenia a práceneschopnosti 5-6 týždňov,

t e d a

inému úmyselne ublížil na zdraví a dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti tým, že napadol iného a spáchal čin z osobitného motívu,

č í m s p á c h a l

prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, v súbehu s prečinom výtržníctva podľa 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 140 písm. f) Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

Podľa § 364 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 37 písm. h) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona a § 46 Trestného zákona k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa výkon uloženého trestu podmiennečne odkladá a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona sa určuje skúšobná doba v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku sa obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť poškodenému V. A., N.. XX. XX. XXXX, C. A. V. B. XX/X, W., Y. A. A., škodu vo výške 495,00 Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Banská Bystrica dňa 22. 05. 2015 podal na súd obžalobu pod sp. zn. 2Pv 105/15/6601 na obv. V. M. prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, v súbehu s prečinom výtržníctva podľa 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 140 písm. f) Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedený v obžalobe a vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Súd dňa 27. 07. 2015 rozhodol trestným rozkazom sp. zn. 3T/45/2015, voči ktorému podal obvinený odpor dôvodiac, že sa žiadnej trestnej činnosti nedopustil. Na to už poukazoval aj v sťažnosti voči uzneseniu o vznesení obvinenia. V. A. a jeho príbuzní ho sústavne napádajú a tiež sa vyhrážajú ublížením.

Súd vo veci opakovane nariadil hlavné pojednávanie, na ktoré sa obžalovaný ani raz nedostavil, preto vydal príkaz na zatknutie dňa 17. 12. 2015, ktorý však nebol zrealizovaný. Následne dňa 06. 02. 2018 vydal súd aj európsky zatýkací rozkaz, ktorý takisto nebol pre nezastihnuteľnosť obžalovaného ako aj pre nedostatok informácií o jeho súčasnom pobyte zrealizovaný.

Dňom 01. 03. 2019 došlo k zmene samosudcu, s ktorou obžalovaný vyjadril súhlas prostredníctvom ustanoveného obhajcu. Súd opatrením sp. zn. 3T/45/2015 zo dňa 27. 05. 2019 rozhodol o konaní proti ušlému v zmysle § 358 ods. 1 Trestného poriadku.

I.

Obhajca obžalovaného, vychádzajúc z prípravného konania, uviedol, že obžalovaný spáchanie skutku popiera. Namietal aj právnu kvalifikáciu skutku ako trestného činu ublíženia na zdraví, pretože chýba subjektívna stránka, a síce úmysel obžalovaného ublížiť poškodenému, nakoľko jeho útok smeroval k bráničke a nie voči osobe poškodeného.

Pre neprítomnosť obžalovaného, podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku so súhlasom obhajcu, bola prečítaná výpoveď obžalovaného V. M. v postavení obvineného v prípravnom konaní zo dňa 18. 05. 2015, z ktorej vyplýva, že skutok, ktorý sa mu kladie za vinu, sa nezakladá na pravde a celé je to výmysel. Nič z toho sa nestalo. V deň 23. 12. 2014 nemali s poškodeným žiadny konflikt, nestretol sa s ním osobne a nijako mu neublížil na zdraví. Vymyslela si to rodina A., pretože mali v minulosti spory a konflikty, súdili sa, ale on s bratom súd vyhrali. A. sa teda asi chce pomstiť. Dňa 22. 12. 2014 vo večerných hodinách obžalovaný s bratom C. M. a kamarátom V. W. prišli do Banskej Bystrice taxíkom z Poník na vianočné nákupy. V ESC Europa kúpil sestre korytnačku. Tam sa zdržali až do záverečnej, sedeli v nejakej kaviarni, kde C. M. P. V. W. pili nejaké pivo. Obžalovaný nepil. Keď zavreli ESC Europa išli za bratrancom R. Š. na Mládežnícku ulicu. Chceli ho ísť pozrieť, R. bol spolužiak s V. W., takže oni boli dohodnutí, že sa stretnú. Na Poniky sa vrátili taxíkom, asi okolo 22.00 h vystúpili na námestí v Ponikách. Obžalovaný šiel najprv domov zaniešať korytnačku a vrátil sa za bratom a W., ktorí išli do krčmy pri COOP Jednote. Krčma sa volá „Na Terasé“, kde potom všetci traja sedeli, rozprávali sa a popíjali alkohol. Obžalovaný vypil asi nejaké štyri piva. V krčme zostali až do rána do dňa 23. 12. 2014. Nad ránom z krčmy odišli. Nevie, koľko bolo hodín. Všetci traja išli za V. Č., ktorý býva na ulici Malá Stráňa. Chcel ho vidieť V. W., lebo boli s Č. spolužiaci. Vedeli, že Č. bude hore, lebo chodil skoro ráno do roboty. Obžalovaný, jeho brat C. a kamarát W. išli smerom od krčmy, prešli cez ulicu Malá Stráňa, na ktorej býva aj poškodený s rodinou. Okolo ich domu len prešli, s nikým - ani s ním, ani s členmi jeho rodiny sa nestretli, nemali žiadny konflikt. Len prešli cez ulicu až k domu Č.. Tam na neho zapískali a dohodli sa, že ho počkajú pri obecnom úrade. Čakali na neho na dohodnutom mieste a kým prišiel Č., zastavili ich policajti, ktorí sa ich pýtali, čo tam robia a odkiaľ idú. Nespomenul si, že by ich policajti kontrolovali. Policajti len sedeli v aute, nevystúpili. Po chvíli za nimi prišiel Č., rozprávali sa a potom Č.Z. odišiel do roboty. Obžalovaný išiel domov, pričom brat C. a W. ostali stáť pred obchodom. Obžalovaný M. pripustil, že s rodinou poškodeného A. mali v minulosti konflikty, v roku 2013 bol aj postihnutý za priestupok. Ďalší konflikt mal v lete 2014 na dedinskom ihrisku v Ponikách, kde boli nejakí členovia rodiny A. a J. N., s ktorým mal tiež viacero konfliktov. Za to bol on a jeho brat C. postihnutý v priestupkovom konaní. Posúdené to bolo ako extrémistický priestupok. Obžalovaný uviedol, že jeho konflikty s A. a J. N. boli vždy len osobné, oni ho vždy vyprovokovali. Nie je

žiadny rasista a spory s nimi nemal preto, že sú cigáni, ale preto, že ho provokovali, boli drzí a arogantní. Obžalovaný sa cíti byť nevinným, žiadny skutok sa nestal.

Svedok - poškodený V. A. uviedol, že obžalovaného V. M. pozná, mal s ním viacero konfliktov, vyhráža sa im, napáda ich. S obžalovaným sú susedia v dedine. Obžalovaný, keď si vypil s kamarátmi a išiel z krčmy, tak na jeho rodinu vykrikoval, že tu nemajú čo robiť, že je to jeho dedina, pričom to bolo mierené aj voči ostatným Rómom. Jeho dom mu obžalovaný aj pokreslil hákovými krížmi, chcel podpáliť strechu. Dňa 23. 12. 2014 obžalovaný mal vypité, išiel po ulici s kamarátmi a začal kopať do ich brány, chcel sa silou mocou dostať do dvora a dobiť ich. Poškodený bránu držal, nechcel obžalovaného vpustiť do dvora. Jeho brat, aj ešte s nejakým kamarátom, obžalovanému vraveli, aby nerobil sprostosti. Poškodený držal bránu a obžalovaný sa rozbehol a kopol do brány, v dôsledku čoho sa mu tie prsty zlomili. Obžalovaný videl, že má tam ruku, on sa v podstate chcel biť. Útok videli viacerí, aj P. A., Z. X., Y. T.. Oni boli na dvore, aj pes šteká. S obžalovaným mal viacero konfliktov. Obžalovaný pri útoku vykrikoval, že ich vypáli, že tam nemajú čo robiť. Po pripomenutí výpovede z prípravného konania zo dňa 15. 05. 2019 uviedol, že je pravdou, že v čase útoku obžalovaný V. M. vykrikoval: „Cigáň si nezaslúži žiť v strede dediny, nemáte tu čo robiť“. Mal zlomené prsty na pravej ruke - malíček a prstenník. Názorne aj popísal mechanizmus vzniku zranenia. Brána, do ktorej obžalovaný kopol, je celodrevená a je upevnená na pántoch. Medzi dverami a samotným plotom je medzera a cez to videl, že do brány kope obžalovaný. Hliadku polície zavola Y. T., ale nevie uviesť, či obžalovaného a jeho kamarátov aj táto hliadka zastavila. Drevená brána do dvora sa zatvárala aj na retiazku, ale potom sa zatvárala na západku, vymenili to. Ulica, na ktorej býva - Malá Stráňa, je dobre osvetlená z verejného osvetlenia. V čase skutku bol poškodený tiež práceneschopný, pracoval ako samostatne zárobkovo činná osoba. Neskôr (v roku 2016) mu bol priznaný aj čiastočný invalidný dôchodok. Poškodený tiež vysvetlil rozpory medzi jeho výpoveďou v prípravnom konaní zo dňa 15. 05. 2015 a v konaní pred súdom, v súvislosti s čím poukázal aj na odstup času a na početnosť útokov zo strany obžalovaného. Uviedol, že presne si to už nepamätá, ale v prípravnom konaní hovoril pravdu a na tejto výpovedi aj zotrváva. Všetci traja, aj obžalovaný, boli v deň skutku opití.

Poškodený si uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 495,00 Eur vyčíslenej ako bolestné znalcom.

Svedkyňa Y. T. uviedla, že je družkou poškodeného V. A.. Obžalovaného poznala len tak, že býva na Ponikách. V deň skutku, bol večer a ona sa zobudila na brechot a na krik. Najmladší syn začal tiež plakať. Na dvore videla poškodeného a obžalovaného, ako poškodený tlačil bránu von, lebo obžalovaný asi chcel ísť dnu - do dvora. Poškodený mal po tomto skutku problémy s pravou rukou, bol s tým u lekára. Na podrobnosti si už svedkyňa presne nepamätala. Po pripomenutí jej výpovede z prípravného konania zo dňa 15. 05. 2015 potvrdila, že za bránou okrem obžalovaného stáli dve osoby a obžalovaný vykrikoval „do cigánov“. Poškodený sa v deň skutku snažil, aby sa obžalovaný nedostal do ich dvora, lebo tento tlačil na bránu. Videla, že je to obžalovaný, lebo ulica je osvetlená. Von na dvor vyšiel ešte Z. X..

Svedok P. A. pozná obžalovaného z dediny, aj jeho brata. Poškodený je jeho otčim a čo sa týka skutku uviedol, že sa zobudil na štekot psa. Pamätá si, že vyšiel potom von poškodený, ktorého videl držať bránu. Tiež bola von jeho mama Y. T., bol tam aj Z. X.. Za bránou (z ulice) bol obžalovaný a C. M., tiež V. Č.. Začali sa hádať, poškodený povedal, že nechce žiadne problémy a obžalovaný kopol do brány. Vo dvore stál poškodený a svedok, na schodoch stála Y. X. T. P. Z. X.. Obžalovaného videl, že kopol do brány, lebo medzi bránou a plotom je medzera a v tejto videl, že to urobil obžalovaný. Na svojej výpovedi z prípravného konania trval.

Svedok Z. X. uviedol, že V. A. je jeho strýko a bývajú v jednom dome. Obžalovaného pozná z dediny. Pamätá si, že to bolo asi večer, keď prišli nejakí chlapi, jeden bol V. M.. Uviedol, že najprv sa akoby chceli pochytiť s jeho strýkom, ale strýko to nechcel dopustiť. On to videl, lebo vyšiel z domu na dvor. Keď prišiel k bráne, videl, že V. M. a ďalší chlapi stojaci na ulici kopali do brány. Chceli sa aj oni s nimi biť, ale strýko to nedovolil, držal bránu. Ostatní chlapi ťahali tiež V. M.. Vo dvore boli asi štyria alebo piati - V. A., Y. T., P. A. a on. Vonku, za bránou, boli traja chlapi. Padli tam aj rasistické narážky („cigáni“, „vy tu nebudete bývať“ a pod.). Všetci traja im nadávali. Boli pod vplyvom omamných látok - alkohol a drogy. Spoznal to podľa mimiky a gest.

Svedok V. Č. uviedol, že si to už presne nepamätá, skoro vôbec. Mal vtedy aj vypité. Obžalovaný je kamarát, vyrastali spolu na Ponikách. Teraz s ním nie je v kontakte. Chodievali spolu von, porobili aj

nejaké somariny „našim spoluobčanom“. Mali nejaké potýčky, keď sa prisťahovali. Boli to hádky, nie často. Poškodeného V. A. pozná tak, že sú skoro susedia. Vie, že keď sa do domu nasťahovali, tak tam bývali asi 15. Pozná aj P. A., Z. X.. S nimi ale nie je kamarát, pozdravia sa. V ten deň pil, nevie koľko a s kým. Dňa 23. 12. 2014 bratia M. a V. W. u neho neboli. Stretli sa pri obchode na Ponikách. On si nepamätá, či bol v ten deň pri dome A.. Povedali mu to len na druhý deň, že tam asi bol.

Podľa § 263 ods. 1 Trestného poriadku boli prečítané zápisnice o výsluchu svedkov:

- C. M. (č. I. 82 - 85, zväzok I vyšetrovacieho spisu)
- R. Š. (č. I. 94 - 97, zväzok I vyšetrovacieho spisu)
- T. T. (č. I. 98 - 100, zväzok I vyšetrovacieho spisu)
- J.. Q. E. (č. I. 101 - 103, zväzok I vyšetrovacieho spisu)

Podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku boli prečítané znalecké posudky:

- znalecký posudok č. 17/2015 zo dňa 20. 04. 2015 vypracovaný V.. V.. A. Ľ. W.. (č. I. 175 - 192, zväzok I vyšetrovacieho spisu)

Podľa § 269 Trestného poriadku boli prečítané listinné dôkazy:

- konfrontácia medzi obžalovaným a poškodeným V. A. (č. I. 108 - 111, zväzok I vyšetrovacieho spisu)
- konfrontácia medzi obžalovaným a svedkyňou Y. T. (č. I. 112 - 115, zväzok I vyšetrovacieho spisu)
- konfrontácia medzi obžalovaným a svedkom P. A. (č. I. 116 - 119, zväzok I vyšetrovacieho spisu)
- konfrontácia medzi obžalovaným a svedkom Z. X. (č. I. 120 - 123, zväzok I vyšetrovacieho spisu)
- konfrontácia medzi poškodeným V.Y. A. a svedkom C. M. (č. I. 124 - 127, zväzok I vyšetrovacieho spisu)
- konfrontácia medzi svedkyňou Y. T.Ľ. a svedkom C. M. (č. I. 128 - 131, zväzok I vyšetrovacieho spisu)
- konfrontácia medzi svedkom P. A. a svedkom C. M. (č. I. 132 - 135, zväzok I vyšetrovacieho spisu)
- konfrontácia medzi svedkom Z. X. a svedkom C. M. (č. I. 136 - 139, zväzok I vyšetrovacieho spisu)
- konfrontácia medzi svedkom P. A. a obžalovaným V. M. (č. I. 140 - 143, zväzok I vyšetrovacieho spisu)
- konfrontácia medzi svedkom P. A. a svedkom C. M. (č. I. 144 - 147, zväzok I vyšetrovacieho spisu)
- konfrontácia medzi svedkom Z. X. a svedkom C. M. (č. I. 148 - 151, zväzok I vyšetrovacieho spisu)
- konfrontácia medzi svedkom Z. X. a svedkom V. M. (č. I. 152 - 155, zväzok I vyšetrovacieho spisu)
- konfrontácia medzi svedkyňou Y. T.Ľ. a svedkom C. M. (č. I. 156 - 159, zväzok I vyšetrovacieho spisu)
- konfrontácia medzi svedkyňou Y. T.Ľ. a svedkom V. M. (č. I. 160 - 163, zväzok I vyšetrovacieho spisu)
- konfrontácia medzi poškodeným V.Y. A. a svedkom C. M. (č. I. 164 - 168, zväzok I vyšetrovacieho spisu)
- konfrontácia medzi poškodeným V.Y. A. a svedkom V. M. (č. I. 169 - 172, zväzok I vyšetrovacieho spisu)
- lekárske správy poškodeného V. A. zo dňa 23. 12. 2014 a dňa 02. 02. 2015 (č. I. 194 - 195, zväzok I vyšetrovacieho spisu)
- úradné záznamy Obvodného oddelenia PZ v Slovenskej Ľupči zo dňa 23. 12. 2014, dňa 15. 01. 2015 (č. I. 197 - 198, zväzok I vyšetrovacieho spisu) a zo dňa 04. 03. 2015 (č. I. 218, zväzok II vyšetrovacieho spisu)
- úradné záznamy Krajského riaditeľstva PZ v Banskej Bystrici zo dňa 06. 03. 2015 a zo dňa 30. 04. 2015 (č. I. 223, č. I. 238, zväzok II vyšetrovacieho spisu)
- denná správa o priebehu služby (č. I. 210 - 215, č. I. 219, zväzok II vyšetrovacieho spisu)
- rozkaz o uložení sankcie - Krajské riaditeľstvo PZ v Banskej Bystrici, oddelenie Železničnej polície PZ Banská Bystrica, sp. zn. ČSK: KRP-84/Ž-BB-BB-2014 zo dňa 20. 10. 2014 (č. I. 264 - 267, zväzok II vyšetrovacieho spisu)
- priestupkový spis Krajského riaditeľstva PZ v Banskej Bystrici, oddelenie Železničnej polície PZ Banská Bystrica, sp. zn. ČSK: KRP-84/Ž-BB-BB-2014 (č. I. 270 - 311, zväzok II vyšetrovacieho spisu)
- priestupkový spis Okresného úradu Banská Bystrica, odboru všeobecnej vnútornej správy, sp. zn. OU-BB-OVVS2-2014/017453-2, OVVS-P/14/249/XMI (č. I. 313 - 368, zväzok II vyšetrovacieho spisu)
- záznam o odložení veci - Okresný úrad Banská Bystrica, odbor všeobecnej vnútornej správy, sp. zn. OU-BB-OVVS2-2015/011319-2, OVVS-P/2015/235/XMI (č. I. 369 - 371, zväzok II vyšetrovacieho spisu)
- uznesenie Okresného riaditeľstva PZ Banská Bystrica, odboru kriminálnej polície o vznesení obvinenia, sp. zn. ČVS: ORP-1002/2-OVK-BB-2013 zo dňa 02. 02. 2014 (č. I. 375 - 378, zväzok II vyšetrovacieho spisu)
- návrh na podanie obžaloby Okresného riaditeľstva PZ Banská Bystrica, odboru kriminálnej polície, sp. zn. ČVS: ORP-1002/2-OVK-BB-2013 zo dňa 01. 04. 2014 (č. I. 379 - 380, zväzok II vyšetrovacieho spisu)

- uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5T/29/2014 zo dňa 22. 10. 2014 (č. I. 383 - 390, zväzok II vyšetrovacieho spisu)
- uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/5/2015 zo dňa 10. 02. 2015 (č. I. 393 - 394, zväzok II vyšetrovacieho spisu)
- správa Obce Poniky o povesti obžalovaného (č. I. 240, zväzok II vyšetrovacieho spisu)
- výpis z evidencie priestupkov (č. I. 241 - 261, zväzok II vyšetrovacieho spisu)
- odpisy z registra trestov (č. I. 372 - 374, zväzok II vyšetrovacieho spisu)
- odpis z registra trestov zo dňa 23. 09. 2019 (č. I. 509)
- výpis z registra priestupkov (č. I. 506 - 508)

Obhajca obžalovaného navrhol, aby súd vypočul svedkov M. M., V. W. P. T. K.. Tiež navrhol, aby súd prehral kamerový záznam z Obce Poniky zo dňa 23. 12. 2014 ako aj vypočúť k tomuto záznamu J.. E..

Súd tieto návrhy na vykonanie dôkazov odmietol. Obhajbou (a aj v odpore obžalovaným) navrhnutých svedkov súd na hlavné pojednávanie aj predvolal, pričom T. K. sa napriek vykázanému doručeniu na hlavné pojednávanie ani nedostavil a svoju neúčast' žiadnym spôsobom neospravedlnil. Svedkovia M. M. P. V. W. sa na adrese trvalých bydlísk nezdržiavajú. K týmto osobám súd uvádza, že T. K. a ani M. M. neboli priamymi účastníkmi skutku, ktorý je obžalovanému kladený za vinu a ani jedna z týchto osôb nedisponuje vedomosťou o okolnostiach prejednávanej veci. Ich, prípadné, ďalšie predvolávanie by bolo v rozpore so základnými zásadami trestného konania (konať bez zbytočných priet'ahov). Svedok V. W. bol už v prípravnom konaní požiadaný o podanie vysvetlenia, z ktorého úradné záznamy príslušníka PZ boli prečítané ako listinné dôkazy. Svedok W. opakovane uviedol, že v tú noc požil väčšie množstvo alkoholu, ktoré bežne nepožíva (nie je zvyknutý) a pamätá si len útržkovité udalosti z tej noci. Nepamätá si, že by bol svedkom nejakého incidentu medzi M. a poškodeným A.. Svedok sa takisto dlhodobo zdržiava v Českej republike, kde žije a pracuje a na Slovensko sa vracia len cez Vianoce. Prihliadnuc na tieto známe okolnosti ako aj na obdobnú výpoveď svedka Č., ktorý si takisto pre požitie väčšieho množstva alkoholu takmer nič nepamätal, súd nepovažoval za efektívne znova predvolávať svedka W., ktorý už v prípravnom konaní neposkytol rozhodné informácie pre objasnenie skutku.

Čo sa týka kamerového záznamu, k tomu súd uvádza, že tento nebol zabezpečený už v prípravnom konaní a vzhľadom na uplynutie času od spáchania skutku po deň vyhlásenia rozhodnutia (takmer 5 rokov) nemožno predpokladať, že by takýto záznam v súčasnej dobe ešte existoval, pretože nepochybne uplynula doba jeho uchovania prevádzkovateľom (pozri úradný záznam zo dňa 27. 02. 2015, č. I. 207, zväzok I vyšetrovacieho spisu). Bez ohľadu na túto okolnosť, z výpovede J.. E. v prípravnom konaní zo dňa 04. 06. 2015 vyplynula skutočnosť, že kamera snímala obecné námestie, pričom po prezretí kamerového záznamu zistil, že nad ránom okolo 04.30 h išli tri osoby smerom od krčmy z námestia Štefana Žáryho smerom k rázcestiu ulíc Dolná a Malá Stráňa. Kamera teda nesnímala samotný dom poškodeného V. A. (pozri aj úradný záznam zo dňa 15. 01. 2015, č. k. 198, zväzok I vyšetrovacieho spisu). Následne ani výpoveď J.. E. ku kamerovému záznamu, ktorý nesnímал miesto, kde ku skutku došlo, nie je pre objasnenie veci významná. Ani J.. E. nebol priamym svedkom skutku a v prípade kamerového záznamu by sa takisto mohol vyjadriť len k tomu, čo je na ňom zachytené. Nedokázal by identifikovať záznamom zachytené osoby. Tiež J.. E. vypovedal v prípravnom konaní o okolnostiach, o ktorých mal vedomosť a ktoré s vecou súviseli, pričom tieto získal až po tom, keď sa poškodený V. A. bol sťažovať, že ho nad ránom napadlo bratia M. s nejakou ďalšou osobou.

Obhajbou navrhnuté vykonanie dôkazov by podľa názoru súdu jednak nesúviselo s prejednávanou vecou (najmä výsluch svedkov M. M. P. T. K.) a jednak by išlo o neefektívne a neúčelné zisťovanie a preukazovanie okolností, ktoré takisto priamo s konaním nesúvisia.

II.

Prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa dopustí ten, kto inému úmyselne ublíži na zdraví a spácha tento prečin z osobitného motívu.

Prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) a ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa dopustí ten, kto sa dopustí slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že napadne iného a spácha tento prečin z osobitného motívu.

Osobitným motívom sa podľa § 140 písm. f) Trestného zákona (v znení účinnom v čase spáchania skutku) rozumie spáchanie trestného činu z národnostnej, etnickej alebo rasovej nenávisti, nenávisti z dôvodu farby pleti, nenávisti pre sexuálnu orientáciu.

Podľa § 15 Trestného zákona trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel'

a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo

b) vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený.

Obžalovaný sa necíti byť vinným zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a popiera, že by ku skutku vôbec došlo. Tvrdí, že konanie poškodeného V. A. je akousi formou pomsty a ide o výmysel. Poukazuje na to, že medzi ním a rodinou poškodeného už predtým dochádzalo k potýčkam, ktoré už boli riešené v rámci konania o priestupku ale tiež v trestnom konaní, ktoré sa ale (podľa tvrdenia obžalovaného) neskončilo podľa predstáv rodiny poškodeného, a preto si tento „teraz“ vymyslel, že mu obžalovaný zlomil prst (spôsobil zranenie). Obhajoba ďalej sponchybovala aj naplnenie znakov skutkovej podstaty trestného činu ublíženia na zdraví, keď obžalovaný nemienil kopnúť priamo poškodeného V. A. (či mu akokoľvek inak fyzicky ublížiť), ale jeho konanie bolo namierené voči bráne (veci), preto okrem objektu nie je naplnená ani subjektívna stránka, a síce úmysel obžalovaného.

Už na tomto mieste súd považuje za potrebné pripomenúť, že rodina poškodeného V. A. ako aj samotný poškodený sú Rómovia. Obžalovaný nie je príslušníkom rómskeho etnika. Tiež je potrebné uviesť, že medzi bratmi M. (V. a nebohým C.) ako aj poškodeným či jeho rodinnými príslušníkmi (F. Y. T., P. A. P. Z. X.) došlo pred prejednávanej skutkom k potýčkam, o čom svedčia aj priestupkové konania a sankcie za tieto konania. Tieto priestupkové konania (okrem iného) sa zaoberali aj skutočnosťou, že obžalovaný V. M. (a v jednom prípade aj jeho nebohý brat C.) svojimi verbálnymi prejavmi znevažovali rómsky národ, nadávali obyvateľom rómskej národnosti. Y. T. povedal, že je „piča, cigánska kurva“. Uvedená skutočnosť nie je bez významu a súd ju dáva do pozornosti, pretože spáchanie trestného činu z národnostnej alebo etnickej nenávisti je okolnosťou pre správne právne kvalifikovanie skutku.

Čo sa týka obhajoby obžalovaného súd neuveril jeho tvrdeniu o tom, že poškodený V. A. si fyzický útok (zlomeninu) vymyslel alebo že ide o akúsi formu odplaty za ich predchádzajúce negatívne vzájomné vzťahy. Z vykonaného dokazovania bez pochyb vyplynulo, že poškodený dňa 23. 12. 2014 utrpel zlomeninu piatej záprstnej kosti pravej ruky bez posunu úlomkov. V prípade, ak zlomenia záprstnej kosti vznikla priamym pôsobením vonkajšieho mechanického násillia tupého charakteru (náraz, úder) na chrbtovú stranu ruku, potom by tento bol v súlade s mechanizmom tak, ako ho popísal poškodený. Uvedený mechanizmus je teda možný z hľadiska príčinnej súvislosti s predmetným skutkom. Poškodenie zdravia malo vzniknúť dňa 23. 12. 2014 v čase okolo 04.45 h, kedy poškodený popísal vznik opuchu IV. a V. prsta pravej ruky, pričom lekársky vyšetrený a ošetrovaný bol dňa 23. 12. 2014 o 09.27 h, čo sú aspekty, ktorú sú v časovej súvislosti s predmetným skutkom. Okrem uvedeného znalec v znaleckom posudku č. 17/2015 zo dňa 20. 04. 2015 tiež konštatuje, že zo súdnolekárskeho hľadiska ide o ublíženie na zdraví, s obvyklou dobou liečby 5 - 6 týždňov, vrátane prípadnej dočasnej pracovnej neschopnosti. Počas doby liečby býva poškodený obmedzený v obvyklom spôsobe života bolesťami malíčkovkej hrany dlane ruky, nutnosťou znehybnenia - fixácie ruky, ďalšej rehabilitácie, obmedzením aj bežných denných činností či príp. špecifických činností pri výkone profesie. Znalec tiež určil hodnotou bolestného za zistené poškodenie zdravia, a to počtom bodov 30, čo vo finančnom vyjadrení predstavuje bolestné vo výške 495,00 Eur (hodnota jedného bodu v roku 2014 bola 16,48 Eur). Poškodený aj na hlavnom pojednávaní ukázal, akým spôsobom držal dvere vstupnej brány do dvora a snažil sa obžalovanému zabrániť vstupu do dvora, pričom oboma rukami držal hranu brány, do ktorej obžalovaný kopal. Obžalovaný tak svojím aktívnym konaním (kopaním) tlačil/otváral dvere do dvora rodinného domu a z opačnej strany (z dvora) poškodený držaním brány ju zatlačal/zatváral. Tieto okolnosti pritom tiež vyplývajú aj zo svedeckých výpovedí Y. T., P. A. P. Z. X., ktorí rovnako ako poškodený popísali, že len obžalovaný kopal do brány s cieľom dostať sa do dvora rodinného domu, čomu sa ale poškodený snažil zabrániť. Poškodený pritom okrem sily slúžiacej na zatvorenie brány nevyvinul žiadnu inú aktivitu (konanie) smerujúcu voči osobe obžalovaného alebo ďalších dvoch osôb, ktoré pri obžalovanom stáli (brat C. a ďalší muž). Snažil sa tiež vysvetliť obžalovanému, aby odišiel, nechal ich na pokoji. Tí istí svedkovia a aj poškodený zhodne uviedli, že okrem kopania do brány, ktorú poškodený držal, obžalovaný vykrikoval „Cigán si nezaslúži žiť v strede dediny, nemáte tu čo robiť“. Tak poškodený, ako aj svedkovia zhodne konkretizovali osobu, ktorá do brány kopla a ktorá jediná mohla spôsobiť zranenie poškodeného, a to osobu obžalovaného

V. M.. Osobu mohli vidieť a jednoznačne identifikovať, pretože ulica Malá Stráňa v obci Poniky je dobre osvetlená a tiež je medzi bránou a plotom priestor (medzera), pretože brána nedolieha k plotu. Tu súd uvádza, že poškodený a aj svedkovia T., A. P. X. bez pochyb označili len obžalovaného ako páchatela a to aj napriek tomu, že na ulici videli ďalšie dve osoby, jednou z nich bol C. M., s ktorým tiež mali pred skutkom nehody a hádky. Ak by teda skutočne išlo o výmysel alebo odplatu poškodeného či jeho rodiny voči osobe obžalovaného, mohli za páchatela označiť aj ďalšiu osobu alebo aj všetkých troch. Nemohlo ísť teda o žiadnu odplatu, ak poškodený trestné oznámenie podal len na jednu osobu, hoci aj s minimálne jednou ďalšou nemal dobré vzťahy. Preto je obhajoba obžalovaného v tomto smere nelogická.

Súd zaznamenal isté rozpory vo svedeckých výpovediach poškodeného a aj svedkov T., A. P. X., ktoré však boli spôsobené predovšetkým plynutím času (ku skutku došlo ešte dňa 23. 12. 2014, takmer pred piatimi rokmi) a najmä tým, že medzi obžalovaným a rodinou poškodeného V. A. dochádzalo k viacerým nezhodám, ktoré si počas hlavného pojednávania vypočúvaní svedkovia spojili do jedného konania alebo ktoré nevedeli presne konkretizovať s uvedením dňa, kedy k nim došlo. Bez ohľadu na to sa však žiadnym spôsobom výrazne neodchýlili od výpovedí z prípravného konania a jednoznačne z nich vyplynul záver, že skutok sa stal, dopustil sa ho práve obžalovaný V. M. a v dôsledku konania obžalovaného došlo aj k ujme na zdraví poškodeného V. A..

Svedok V. Č. neuviedol žiadnu okolnosť, ktorá by popierala, že obžalovaný do brány poškodeného nekopal, že by poškodenému nespôsobil zlomeninu prsta a že by na poškodeného nevykrikoval. Tento svedok si v podstate na nič nepamätá, odôvodňuje to pozitívom väčšieho množstva alkoholu, avšak opakovane vypovedal, že s bratmi M. a svedkom W. sa stretol až pri obecnom úrade v obci Poniky, v blízkosti ktorého sa nachádza aj obchod, a teda nepotvrdil výpoveď obžalovaného, že za ním boli u neho doma a odtiaľ šli k obchodu. V tomto smere považuje súd výpoveď obžalovaného za účelovú, s cieľom vyvinúť sa, pretože svedok Č. býva na rovnakej ulici ako rodina poškodeného.

Nieť pochyb, že obžalovaný bol v deň skutku pod vplyvom alkoholu, aj keď asi v menšej miere ako V. P. C. M.. Vypovedali o tom svedok Z. X., poškodený ale aj svedok R. Š., ktorý popísal, ako za ním v Banskej Bystrici prišli bratia M. a V. W. (pred spáchaním skutku). Podľa názoru súdu na posúdenie, či osoba je alebo nie je pod vplyvom alkoholu možno dospieť aj pri vzhliadnutí takej osoby. Preto sa súd nestotožnil s názorom obhajcu, že svedok Z. X. nemohol mať vedomosť, či obžalovaný V. M. bol alebo nebol opitý, pretože je to otázka, ktorú by zodpovedal len znalec. Samozrejme, vplyv alkoholu či omamných látok na konanie a správanie sa osoby môže odborne posúdiť len znalec, no ak svedok tvrdil, že videl, že je obžalovaný opitý, nie je dôvod o tom pochybovať, pretože tú istú okolnosť uviedli aj ďalšie osoby (svedok, poškodený). Aj samotný W. uviedol, že už v Banskej Bystrici všetci traja (V. M., C. M. a on) sedeli v reštaurácii, kde vypili asi dve pивá, v pití pokračovali a okrem toho piva vypili spoločne aj asi jednu fľašu vodky a až potom sa stretli s R. Š. (pozri úradný záznam zo dňa 06. 03. 2015, č. I. 223, zväzok II vyšetrovacieho spisu). Nemôže byť teda pravdivá obhajoba obžalovaného, že on nepil a vypil si až ráno pri obchode, v čase po spáchaní skutku.

Ani okolnosť, že obžalovaný bol nad ráno (v čase po spáchaní skutku) kontrolovaný hliadkou polície a že ho žiadnym spôsobom nevypočúvali či neobmedzili na osobnej slobode, neodôvodňuje prijatie záveru, že ku skutku nedošlo a nespáchal ho obžalovaný. Je nevyhnutné uviesť, že hliadkou polície bol obžalovaný kontrolovaný (resp. vyzvaný na preukázanie totožnosti) pred podaním trestného oznámenia poškodeným, predtým, ako bolo zistené, že došlo aj k poškodeniu zdravia V. A.. Hliadka polície kontrolovala obžalovaného na základe telefonického oznámenia Y. T., pričom v tom čase (po pár hodinách od skutku) nemala táto hliadka k dispozícii žiadne písomné trestné oznámenie či obdobné písomné podanie, nedisponovala lekárskou správou a samotný poškodený v tom čase uviedol, že hneď ráno pôjde za starostom obce, kde preberie susedské nehody. Ani samotný poškodený v tom čase nevedel, že má zlomený prst pravej ruky. Išlo pri tom o časový úsek dňa 23. 12. 2017 od 04.47 h do času, kým sa obžalovaný stretol pred obecným úradom s V. Č. o 06.15 h (pozri výpoveď zo dňa 22. 04. 2015, č. I. 88, zväzok I vyšetrovacieho spisu), resp. o 06.00 h (pozri výpoveď svedka C.P. M. zo dňa 18. 05. 2015, č. I. 84, zväzok I vyšetrovacieho spisu). Poškodený bol lekársky ošetrený dňa 23. 12. 2014 o 09.27 h.

Rovnako spáchanie skutku obžalovaným nie je vyvrátené ani výpoveďou svedka C. M., brata obžalovaného, ktorý takisto vo svojej výpovedi poprel konflikt s rodinou poškodeného a takisto poprel požitie alkoholických nápojov. Jeho výpoveď je vo väčšej miere zhodná s výpoveďou obžalovaného, avšak tak ako výpoveď obžalovaného, aj výpoveď svedka C. M. je účelová, popierajúca objektivnosť

a okolnosti spáchania skutku, pretože jej nepravdivosť preukazujú výpovede poškodeného, svedkov T.Ň., A., X., Č. Č. Š. ako aj ďalšie dôkazy vykonané v prípravnom konaní, pričom súd svoje úvahy o nepravdivosti výpovede uviedol vyššie a nie je dôvod ich znova opakovať, ale len zdôrazniť.

Súd takisto nemal dôvod pochybovať o tom, že dňa 23. 12. 2014 nechcel obžalovaný „napadnúť“ len bránu do dvora rodinného domu poškodeného V. A. a že mal úmysel konať v rozpore so zákonom. Poukazujúc na osobu obžalovaného, kedy už pred skutkom dochádzalo medzi ním a poškodeným alebo jeho rodinou k hádkam, útokom, nezhodám či potýčkam, je takmer nemožné pripustiť, že obžalovaný v čase skutku, spolu s V. W. P. C. M., všetci pod vplyvom alkoholu, len prechádzal okolo domu poškodeného s cieľom ísť za V. Č. do jeho domu, ktorý je v susedstve poškodeného. Uvedená úvaha je v absolútnom rozpore so zisteným skutkovým stavom, pretože samotný svedok Č. nepotvrdil, že M. boli nad ránom dňa 23. 12. 2014 u neho pri dome na tej istej ulici, ako býva poškodený. Svedok uviedol, že sa s M. stretol až neskôr (okolo 06.15 h), pri obecnom úrade, keď išiel do práce. Tiež je uvedená úvaha v absolútnom rozpore s tým, o čom vypovedali svedkovia T., A. P. X. a tiež poškodený A.Š.. Je vylúčené, aby obžalovaný si nebol vedomý toho, čo robí; že ak prechádzal nad ránom (bola ešte tma) okolo domu poškodeného, len ťažko možno predpokladať, že by ho poškodený vyprovokoval, pretože to by musel na neho v noci, v zime v mesiaci december 2014, deň pred vianočnými sviatkami, vyslovene čakať, tiež predpokladať, že bude pod vplyvom alkoholu (pretože najmä vtedy obžalovaný útočil na rodinu poškodeného), ktoré konanie poškodeného je ale vylúčené, pretože dňa 22. 12. 2014 sa obžalovaný spolu s bratom C. P. V. W. vybrali do Banskej Bystrice do nákupného centra, kde strávili minimálne večer (obžalovaný kupoval sestre korytnačku, spolu boli v reštaurácii) a následne v Banskej Bystrici aj noc (stretnutie s R. Š.) a s rodinou poškodeného sa teda nestretli, takže o bezprostrednej provokácii, ako to uvádza obžalovaný, nie je možné hovoriť. Takisto si obžalovaný počas kopania do brány musel byť vedomý prítomnosti poškodeného, ktorý mu aj dohovárať, aby odišiel, a jeho snahe zabrániť mu vstupu do dvora držaním brány. Je vylúčené, aby obžalovaný si nebol vedomý toho, že ak za drevenou bránou, pozbiyanou z drevených latiek, stojí človek, nemôže dôjsť k ublíženiu na zdraví osoby stojacej za bránou, resp. snažiacej sa bránu zavrieť. O úmysle obžalovaného svedčí aj to, že už v minulosti vykrikoval rasistické, hanlivé výrazy, znevažujúce príslušnosť poškodeného a jeho rodiny k rómskemu etniku, národnosti a niet pochýb, že rovnaký úmysel mal aj dňa 23. 12. 2014 (pozri priestupkové spisy, výpis z ústrednej evidencie priestupkov, výpovede poškodeného a svedkov T.Y., A. P. X.). Obžalovaný síce uvádzal, že vykrikovanie nemalo súvis s tým, že „A.“ sú cigáni, ale preto, že boli drzí a arogantní a že ho provokovali. Ak by tomu ale tak bolo, je pre súd nepochopiteľné, prečo práve príslušnosť poškodeného a jeho rodiny k rómskemu etniku bola u obžalovaného takmer vždy dôvodom, prečo im vynadať, haniť ich, zastrášať ich. Poškodený vo výsluchu na hlavnom pojednávaní tiež uviedol, že obžalovaný im už nakreslil aj hákový kríž. Z uvedeného nemožno dospieť k inému záveru, ale len k tomu, že obžalovaný okrem znevažovania príslušnosti poškodeného k rómskemu etniku koná v priamom úmysle ho zastrášiť, útočiť na neho, pričom si je vedomý aj toho, že stupňovaním svojho agresívneho správania a konania môže dôjsť aj k poškodeniu zdravia či ohrozeniu alebo poškodeniu života. Hoci „primárnym cieľom“ obžalovaného dňa 23. 12. 2014 nemuselo nevyhnutne byť ohrozenie zdravia či života poškodeného, svojím aktívnym konaním - kopnutím do brány, ktorú držal (zatláčal) poškodený, však obžalovaný s vedomosťou o prítomnosti poškodeného (bol tam aj krik, kričal poškodený, tiež X. Č. A., rovnako obžalovaného odrádzal od pokračovania v kopaní aj C. M.) neprestal kopať, neupustil od vykrikovania, ale kopol do brány tak, že úderom alebo nárazom spôsobil poškodenému zlomeninu prsta. Nešlo pri tom o zranenie, ktoré by obžalovaný spôsobil nechtiac, náhodou či omylom. Šlo o konanie obžalovaného, ktoré čo do jeho intenzity (aj keby chýbalo jeho dlhšie trvanie a šlo by o konanie jednorazové) naplnilo objektívnu stránku skutkovej podstaty trestných činov ublíženia na zdraví a aj výtržníctva. K zraneniu poškodeného pri tom nemohlo dôjsť inak, ako to uvádzala obhajoba, pretože z dokazovania nevyplývalo, že by poškodený okrem zabraňovaniu vstupu obžalovaného do dvora vykonával akúkoľvek činnosť (napr. športovú, pracovnú), pri ktorej by si mohol zlomiť prst pravej ruky. Znalec takisto uviedol, že mechanizmus zranenia poškodeného zodpovedá skutku, a to aj v časových súvislostiach.

Ďalej neobstojí ani tvrdenie obhajoby, že nedošlo k takému fyzickému kontaktu obžalovaného s poškodením, ktoré by si vyžiadalo dobu liečenia a práceneschopnosti 5 - 6 týždňov, pretože znalec uvádza „obvyklú“ dĺžku. Tu súd aj obhajobe pripomína, že vzhľadom na nedisponovanie odbornými znalosťami z odboru zdravotníctva je nenáležité spochybňovať závery znaleckého posudku, keď v konaní nebol produkovaný žiadny dôkaz, ktorý by závery znalca spochybňoval. Zároveň súd uvádza, že znalec pri tomto konštatovaní a použití slova „obvykle“ vychádzal zo svojich vlastných skúseností,

odborných znalostí a tiež dostupných štúdií či praxe pri liečení zlomeniny. Keďže ani znalec, obžalovaný, obhajca či súd presne nesledoval, ako dlho mal poškodený „ruku v sadre“ a následne ako dlho podstupoval rehabilitáciu, nie je dôvod pochybovať o závere znaleckého posudku, že v ďalších „x“ prípadoch sa zranenie, ktoré utrpel poškodený, lieči obvykle v trvaní „od - do“. Rovnako zo záverov znaleckého posudku vyplýva, že zranenie ovplyvnilo bežný život poškodeného. To, či okrem zlomeniny prsta trpel poškodený aj nejakým iným ochorením alebo mal iné zranenie, nie je podstatné do takej miery, že by súd mohol prijať záver o tom, že nebol ovplyvnený bežný spôsob života poškodeného. Už len z každodenného života musí byť aj laikovi zrejmé, že zlomenina prsta na ruke, ktorá je následne čiastočne v sadre a aj závese, v dôsledku čoho ruku nemôže človek normálne používať na aj základné činnosti (strava, hygiena, starostlivosť o domácnosť a rodinu) a v mnohých veciach je následne takto zranený človek odkázaný na iného, určite ovplyvní každý jeden deň.

Súd pri určení viny a právnej kvalifikácie daného skutku spáchaného obžalovaným vychádzal z vykonaného dokazovania, z ktorého vyplynulo, že skutok sa stal tak, ako je uvedené v obžalobe. Súd mal za preukázané, že obžalovaný po tom, ako spolu s bratom C. M. P. V. W. požívali už v Banskej Bystrici alkoholické nápoje, kde sa zdržiavali aj kvôli nákupu vianočného darčeka pre sestru obžalovaného a kde sa stretli aj s R. Š., následne sa už nad ráno dňa 23. 12. 2014 presunuli do obce Poniky, kde idúc po ulici Malá Stráňa, kde býva poškodený s rodinou, obžalovaný kopal do brány, ktorú poškodený držal v snahe zabrániť obžalovanému vstupu do dvora a tiež kde obžalovaný vykrikoval „Cigáň si nezaslúži žiť v strede dediny, nemáte tu čo robiť“, hoci od tohto konania ho odrádzal aj poškodený a aj jeho brat C. M. a ďalšia osoba. Navyše poškodenému týmto konaním (kopom) spôsobil zlomeninu hlavičky piatej záprstnej kosti pravej ruky bez posunu úlomkov s dobou liečenia a práceneschopnosti 5 - 6 týždňov.

Z dokazovania tiež vyplynulo, že obžalovaný konal minimálne s úmyslom nepriamym, pretože niet pochyb, že vedel, že môže svojím konaním ohroziť zdravie a život poškodeného a tiež, že môže porušiť záujem spoločnosti na pokojnom občianskom živote, pretože svojím vykrikaním slov s hanlivým a znevažujúcim obsahom namiereným proti poškodenému a jeho rodine ako osôb rómskej národnosti sa dopustil na mieste verejne prístupnom hrubej neslušnosti. Niet žiadnych pochyb o tom, že už pred týmto skutkom mal obžalovaný s poškodeným a jeho rodinou nezhody, ktoré boli predmetom priestupkového a aj trestného konania a teda musel si byť vedomý, že jeho konanie je v rozpore so zákonom, napriek tomu sa ho dopustil.

Zhodnotiac vyššie uvedené, bez pochyb vyplynulo, že obžalovaný svojím konaním naplnil znaky skutkovej podstaty a dopustil sa prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 a ods. 2 písm. b) Trestného zákona ako aj prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) a ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 140 písm. f) Trestného zákona (v znení účinnom v čase spáchania skutku) - spáchanie činu z národnostnej, etnickej alebo rasovej nenávisťi, nenávisťi z dôvodu farby pleti, nenávisťi pre sexuálnu orientáciu (z osobitného motívu), zo spáchania ktorých ho aj súd uznal vinným, pretože neboli zistené ani okolnosti vylučujúce trestnú zodpovednosť (nepričetnosť).

III.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol u obžalovaného na spôsob spáchania činu, jeho následky, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, jeho osobu, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Obžalovaný doteraz nebol trestne stíhaný. Bol opakovane (štrnásťkrát) priestupkovo postihnutý, prevažne za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu, ktorých sa dopustil najmä vykrikaním hanlivých slov či výrazov, krádežou, ale takisto aj vykrikaním a nadávaním osobám rómskeho etnika. Tieto boli rasistické, o čom svedčia aj priestupkové konania a rozhodnutia v nich vyhlásené. Hoci pri sankciách za priestupky takisto plynie premlčacia doba a nemožno osobu páchatela na ich základe znevýhodňovať pri ukladaní trestu, možno na ich spáchanie prihliadnuť tak, že vypovedajú o osobe obžalovaného a jeho povesti. Obžalovaný nie je bližšie hodnotený Obcou Poniky, v ktorej má trvalý pobyt. V súčasnej dobe ani nie je známe miesto jeho zdržiavania sa či bydliska, preto nie sú známe ďalšie údaje o jeho osobe, napr. o zamestnaní.

Súd u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť, obžalovaný nevedol riadny život, popieral spáchanie skutku a nebol ani nápomocný pri objasňovaní trestného činu. Naopak súd mal preukázanú jednu priťažujúcu okolnosť v tom, že spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h) Trestného zákona).

Uloženie alternatívnych trestov v prejednávanej veci nebolo možné. S trestom povinnej práce obžalovaný súhlas neudelil. Peňažný trest vzhľadom na okolnosti a povahu spáchaného skutku by nebol efektívny, nakoľko napriek uloženým peňažným sankciám (pokutám) v priestupkových konaniach obžalovaný naďalej pokračoval v konaní, ktoré je v rozpore so zákonom. Rovnako súd musel ukladať úhrnný trest podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona, pretože obžalovaný spáchal dva úmyselné trestné činy, pričom prísnejšie trestným činom je trestný čin výtržníctva podľa § 364 ods. 2 Trestného zákona.

Poznajúc uvedené, súd mohol aplikovať zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby pri prevahe priťažujúcich okolností a pri svojich úvahách o výške trestu vychádzal z upravenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody trestného činu výtržníctva podľa § 364 ods. 2 Trestného zákona v rozmedzí od 16 mesiacov (po zvýšení dolnej hranice trestnej sadzby 6 mesiacov o jednu tretinu) až do 3 rokov. V prípade obžalovaného, keďže doteraz nebol trestne stíhaný, súd pristúpil k uloženiu trestu odňatia slobody na spodnej (upravenej) hranici trestnej sadzby (16 mesiacov), pretože takýto trest postačí na ochranu spoločnosti, ale najmä by mal aj zabezpečiť nápravu obžalovaného a odradiť ho od pokračovania v páchaní trestnej činnosti. Už samotné zistenie priťažujúcej okolnosti, ktorá podmienuje zvýšenie dolnej hranice, by malo obžalovanému postačovať na to, že svojím konaním porušuje a ohrozuje viac ako jeden záujem chránený Trestným zákonom. Pri rozhodovaní o treste súd tiež dospel k presvedčeniu, že výkon nepodmienečného trestu u obžalovaného nie je nevyhnutný a že ochranu spoločnosti je možné zabezpečiť aj jeho podmiennečným odkladom so súčasným uložením primeranej skúšobnej doby v trvaní 18 mesiacov, počas ktorej súd bude dohliadať na to, či obžalovaný vedie riadny život a v prípade zistenia, že tomu tak nie je, hrozí obžalovanému vyslovenie, že sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia neosvedčí a nariadi mu súd nepodmienečný trest odňatia slobody. Hrozba tzv. premeny trestu by teda rovnako mala zabezpečovať a motivovať nápravu obžalovaného.

Takto uložený trest považoval súd u obžalovaného za správny a zákonný, pretože pri jeho ukladaní rešpektoval princíp zákonnosti a zároveň ním vyjadril aj princíp individualizácie trestu, nakoľko druh a intenzita musí vždy zodpovedať všetkým zvláštnostiam prípadu a osobe obžalovaného. Súd obžalovanému zároveň dáva do pozornosti, že počas plynutia skúšobnej doby je povinný viesť riadny život a vyvarovať sa akéhokoľvek protispoločenského konania, pretože v opačnom prípade sa vystavuje hrozbe, že mu podmiennečný trest bude súdom premenený na trest nepodmienečný.

Poškodený V. A. si v prípravnom konaní ako aj v konaní pred súdom uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 495,00 Eur. Nárok vyplýva zo záverov znaleckého posudku č. 17/2015 zo dňa 20. 04. 2015, v ktorom znalec tiež určil hodnotou bolestného za zistené poškodenie zdravia, a to počtom bodov 30, čo vo finančnom vyjadrení predstavuje bolestné vo výške 495,00 Eur (hodnota jedného bodu v roku 2014 bola 16,48 Eur). Súd tak na základe vykonaného dokazovania pri vyslovení viny obžalovaného rozhodol aj o jeho povinnosti nahradiť škodu spôsobenú poškodenému trestným činom.

Na základe uvedených skutočností a zisteného skutkového stavu senát súdu rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní odo dňa jeho oznámenia, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici.